

Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

Warszawa

Ocena rozprawy doktorskiej lek. Paweł Onopiuk pt.: „Wpływ zabiegów otochirurgicznych na czynność narządu przedsionkowego”

W ramach codziennej praktyki laryngologicznej mamy do czynienia z zawrotami głowy, będącymi przede wszystkim objawem schorzeń otologicznych, ale także będącymi wykładnikami chorób innych układów i narządów. Określenie przyczyny zawrotów głowy jest jednym z podstawowych zadań laryngologa, zwłaszcza w przypadkach po leczeniu operacyjnym narządu słuchu.

Kwalifikacja pacjenta do leczenia operacyjnego narządu słuchu często jest jedynym sposobem na zmniejszenie czy ustąpienie dolegliwości z nim związanych.

Podjmując decyzje o leczeniu operacyjnym narządu słuchu nie wolno zapominać o wpływie tego zabiegu na obwodową część układu równowagi – narząd przedsionkowy.

Mimo zachowania największej staranności w trakcie zabiegu nigdy nie należy bagatelizować możliwości wystąpienia jatrogennego uszkodzenia narządu przedsionkowego.

Dlatego tak istotne jest określenie przyczyny zawrotów głowy u pacjentów po leczeniu operacyjnym narządu słuchu. Czy objawy związane są z urazem jatrogennym czy na przykład są objawem innych schorzeń.

Kolejnym elementem utrudniającym diagnostykę jest fakt, że do chwili obecnej tylko standardowa próba dwukaloryczna pozwala ocenić stan każdego narządu przedsionkowego oddzielnie. Utrudnienie w interpretacji wyników związane jest również ze zmianą w przewodzeniu bodźca przez ucho środkowe po zabiegach tympanoplastycznych i co się z tym wiąże konieczność innej niż rutynowa interpretacji uzyskanej odpowiedzi.

Celem przedstawionej rozprawy doktorskiej była ocena wpływu zabiegów otochirurgicznych wykonywanych w przypadku przewlekłego zapalenia ucha środkowego, otosklerozy i niedosłuchu odbiorczego na czynność narządu przedsionkowego w okresie przed zabiegiem (6-48 godzin przed zabiegiem), 1 miesiąc po zabiegu i po roku od zabiegu.

Rozprawa doktorska lek. Paweła Onopiuk napisana jest w sposób zwięzły, z zachowaniem prawidłowej szaty graficznej. Pod względem formalnym rozprawa liczy 83 strony o starannej edycji, z podziałem na podziałem na charakterystyczne dla pracy doktorskiej oraz zgodne z ogólnie przyjętymi wymogami poprzedzona czytelnym spisem treści oraz wykazem stosowanych w rozprawie skrótów. Praca zawiera 30 rycin oraz 12 tabel oraz 2 załączniki.

Liczne piśmiennictwo – 159 pozycje, zostało przez Doktoranta uważnie wyselekcjonowane pod względem tematycznym i poprawnie zacytowane w pracy.

Wstęp, który Doktorant poświęcił części teoretycznej rozprawy doktorskiej jest napisany w sposób przystępny, zawiera wszystkie podstawowe aspekty rozwijane w dalszych częściach rozprawy. Rozdział jest zrozumiały, zawiera elementy anatomii i fizjologii narządu równowagi, opis ocenianych zabiegów chirurgicznych ucha, opis objawów jatrogennych uszkodzeń błędnika po operacjach otochirurgicznych. Doktorant zwraca uwagę na aktualne metody monitorowania narządu przedsionkowego

Cele pracy zostały sformułowane ogólnie.

Na uwagę zasługuje fakt doboru przez Doktoranta różnorodnych technik badawczych oceniających narząd przedsionkowy pozwalających na ich realizację przyjętych założeń i celów.

Materiał i Metodyka pracy jest przedstawiona szczegółowo i jasno.

Rozdział „Wyniki” obejmuje analizę nie tylko grupy kontrolnej ale i wszystkich analizowanych grup co pozwala na udokumentowanie statystyczne rezultatów pracy. Analiza

statystyczna otrzymanych wyników badań wykonana została prawidłowo i w sposób jednoznaczny potwierdziła tezy postawione jako cele pracy. W rozdziale brak opisu niektórych rycin w tekście (np. ryc 9,10,11 czy 14).

Dyskusja jest rozdziałem, w którym wyniki badań zostały omówione i poddane analizie w zestawieniu z aktualnym piśmiennictwem.

Z uzyskanych wyników badań Doktorant sformułował logiczne wnioski. Na szczególną uwagę zasługuje wniosek numer 3 zalecający interpretację wyników próby kalorycznej z obrazem klinicznym i umożliwić możliwość inwersji oczopląsu. Wniosek zawarty w punkcie 4 jest wyciągnięty zbyt pochopnie.

Zawarte w pracy streszczenie oddaje obraz problemu jak i osiągnięte wyniki.

Pojedyncze drobne braki edytorskie (np. brak numeracji stron w pozycjach książkowych np. pozycja 6,7,8) nie wpływają na jakość opracowania.

Podsumowując przesłaną mi do oceny rozprawę doktorską należy uznać za dobrze zaplanowaną i wykonaną, a wykazane uchybienia nie umniejszają w żadnym stopniu jej jakości merytorycznej.

Recenzowaną rozprawę doktorską Pana lek. Paweł Onopiuk pt.: „Wpływ zabiegów otochirurgicznych na czynność narządu przedsionkowego” przedstawiam Wysokiej Radzie Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologii i Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim z wnioskiem o dopuszczenie do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) oraz art.179 ust.1 ustawy z dnia 3 lipca 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r. poz 1669 z późn.zm.)

Dr hab.n.med. prof. CMKP Ireneusz Kantor

Klinika Otolaryngologiczna CMKP Warszawa